

A virágok.

Ki a merőre hallagot,
Hod fe koréle virág kerem,
Virágok, szép virágaim,
Be kéremek vagytok nekem!
Ha látom, mintha tyámyt látok,
Kéremek reket, kellem dagnak -
Sívomra, hozzá megvalok,
Ülőfetele virágokat.

Leülök a virág mellé,
És elbeszélgetek vele,
Kéremek is vattok neki,
I megkérde: engem parok-e?
Nem saál, de úgy hittem, hogy ért,
Hogy érti jól ravaimat -
Sívomra, hozzá megvalok,
Ülőfetele virágokat.

Iki tudja: az illat vajon
Nem a virág beszéde-e?
Gad, hogy dem csúsz, nem hat át
Tisztinkon belkint fülbe;
Szegelye csak s nem hallja meg
A léte s fellembangókat -
Sívomra, hozzá megvalok,
Ülőfetele virágokat.

Igen, az illat a virág
Beszéde, annál daltó az,
Ike lenyem durvább véste -
Sívomra vilam lefajléde:
Nem szegelye többé, hanem
Hollam megjé e szép dalokat -
Sívomra, hozzá megvalok,
Ülőfetele virágokat.

Virágillat, virág dala,
Te léfaj meg ott tölesódalom,
Mellőfetele leg szenvedelmimél
Sívomra pontos kataliszonimél,
Iki veltarcumidő savanyú
Leltem pig álmalhat imallat -
Sívomra, hozzá megvalok,
Ülőfetele virágokat!

Scrofifámbony